GERT B. NIELSEN, MATEMATIKS FØRSTE ANSVARSHAVENDE REDAKTØR OG MANGEÅRIGT HOVEDSTYRELSESMEDLEM, TAKKER AF

Af Hanne Sax Holm

Tidsskriftet MATEMATIKs medstifter i 1972 og Forlaget MATEMATIKs mangeårige chef og efterfølgende bestyrelsesformand Gert B. Nielsen har valgt at stoppe på alle poster i Danmarks Matematiklærerforening den 1. april 2026. Præcis 54 år efter han meldte sig ind i København og Omegns Matematiklærerforening i april 1972.

Jeg har haft en snak med Gert om, hvorfor han meldte sig ind, og spurgt ind til, om der er særlige højdepunkter han vil nævne i hans flotte arbejde for foreningen gennem de mange år, efter at han i 1971 startede som matematiklærer i Brøndby kommune, og via en række topjobs nåede at være direktør i UVM for folkeskolen ved det seneste årtusindeskifte, samtidig med at han fortsat fik mulighed for og bestred mange forskellige opgaver i Danmarks Matematiklærerforening.

Hvorfor

Gert, hvorfor meldte du dig ind i København og Omegns Matematiklærerforening som næsten nyuddannet lærer med linjefag i matematik (-og samfundsfag)?

Det var der flere årsager til. Jeg skal prøve at gøre det kort, selvom du ved, det ikke er min spidskompetence.

Jeg var i min egen skoletid god til regning, matematik og naturfag. Blandt andet fordi jeg i 1. mellem (6. klassetrin) fik en gammel og lidt "brutal" lærer, Alfred Hansen ("Cigartykkeren" og dansk mester i Speedway i 1930'erne), der ved siden af sit lærerjob også ejede en privat realskole.

I 1. mellem blev han i en time så gal på Villy, der godt nok ikke var en matematisk begavelse, at han stak ham en øretæve, så brillerne fløj gennem lokalet, og vi alle blev bange. Selv blev han ked af det, tror jeg? Det resulterede i den bedste matematik- og naturfagstime, jeg indtil da havde oplevet: Beskrivelsen af kurven ved brillernes flugt gennem lokalet samt den efterfølgende beskrivelse på tavlen ved hjælp af tegninger med blandt andet gulerødder om den matematiske problemstilling og løsningen af den. Pludselig forstod samtlige 36 drenge i klassen det hele.
Herefter blev de af os, der havde lyst til det, inviteret til gratis at modtage ekstra timer i matematik om eftermiddagen på Cigar-tykkerens egen private skole. Så noget godt kom der ud af det, og for mit synspunkt også troen på, at alle kan lære!

Jeg er lærer fra Københavns Dag- og Aften Seminarium (KDAS) og deltog på et af de sidste hold på den gamle læreruddannelse, der blev afløst at 1966 læreruddannelsesloven. Kun i nogle af linjefagene blev der givet karakterer, fx i matematik og naturfagene.
Undervisningen på KDAS var præget af den "ny matematik" og mængdelæren, fx Bent Christiansens "Matematik 65", (Munksgaard, 1969). Men desværre også præget af mange vikarer og lærerudskiftninger, hvor det ofte var nyudklækkede civilingeniører, der underviste.
Vi skulle helst nå et niveau, der kunne måle sig med første del af matematik på KU, fik vi at vide. Men megen didaktik var der slet ikke. Så det at få viden om læren om en tilrettelæggelse af undervisningen, der fokuserer på *hvorfor* (mål), *hvad* (indhold) og *hvordan* (metode) for at optimere læring, var der intet af. Jeg fik dog rektor til det sidste år i uddannelsen at indbyde nogle af de mest interessante daværende lærebogsforfattere, så de kunne øse af deres viden og erfaringer i samlet 12 lektioner!
En lille sejr at få besøg af Jørgen Cort, der sammen med Erik Johanneson var forfattere til matematiksystemet MATEMATIK, samt Hans Jørgen Hansen, der var redaktør og forfatter til Tal og Mængder og senere den første formand for Danmarks Matematiklærerforening (1.-10 klasse).
Men det var jo ikke nok for mig, der som aftenseminarist havde virket i skolen i flere år som lærervikar.

Mit første møde med Danmarks Matematiklærerforening (1.-10. klasse)

Gert, lad os lige vende tilbage til dit første møde med foreningen. Hvordan oplevede du det?

Jeg startede som "rigtig lærer" i august 1971, efter jeg i flere år havde virket som lærervikar.
Men selvom jeg havde erfaringer i formidling og omgang med eleverne, ønskede jeg mere viden fra ligesindede om, hvordan man kunne give den bedste og mest inddragende og sjove matematikundervisning, der kunne inspirere, glæde og få alle elever med.

Samtidig var jeg opmærksom på, at det hurtigt efter læreruddannelsesloven fra 1966's ikrafttræden viste sig, jf. en rapport, at "*de studerende nok var blevet dygtigere til deres linjefag og muligvis også til at diskutere pædagogiske og psykologiske spørgsmål, men de havde svært ved at undervise, og der var ikke etableret en bedre sammenhæng mellem linjefag, pædagogiske fag og praktik, nok snarere tværtimod".*

Det var nogle af bevæggrundene til, at jeg meldte mig ind i "foreningen" og i april 1972 deltog i mit 1. møde og i en generalforsamling i København og Omegns Matematiklærerforening.
Det blev skæbnesvangert og årsag til, at jeg har været med i nu snart 54 år.

Da der ligesom i mødet blev spørgetid, spurgte jeg, om foreningen havde et tidsskrift, hvor gode ideer kunne formidles mellem medlemmerne?
Det kostede en længere udsættelse af sluttidspunktet for mødet og en inspirerende og lidt heftig dialog.
Det viste sig, at temaet ikke var nyt. Jørgen Kongsted, der var til stede og var næsten nyudklækket Cand. Pæd. i matematik, havde for flere år siden fremsat det samme forslag i den samme forsamling uden held.
Debatten endte med, at Jørgen og jeg fik i opdrag at komme med et oplæg og et økonomisk bud på etablering af et tidsskrift til Landsforeningen, der netop var blevet dannet i 1969. Jeg blev dog hvisket i øret, at jeg hellere måtte finde en god kollega til at indgå i arbejdsgruppen, så vi kunne være et flertal imod de synspunkter, "ham Jørgen" kunne komme med. Blot et godt råd som jeg fulgte, men som der ikke blev brug for!
Jørgen blev en ven for livet.

Men hvorfor kom du i landsforeningens Hovedstyrelse?

I august 1972 blev jeg ringet op af landsforeningens kasserer og Københavns og Omegns Matematiklærerforenings formand, Ole Haahr. Jeg troede naivt, at han ville have en status på arbejdsgruppens indsats, men det var for at inviterer mig til at repræsentere Københavns og Omegns Matematiklærerforening i landsforeningens hovedstyrelse.
Dengang havde vi hovedstyrelsesrepræsentanter i forhold til kredsenes medlemstal, og da kredsen i København var vokset til over 400 medlemmer, var der nu tre pladser til København i Hovedstyrelsen.

Jeg forstod på Ole, at det næste møde i landsforeningen var meget vigtigt, da der skulle vælges ny formand, fordi Hans Jørgen Hansen på grund af sit forfatterarbejde med "Tal og Mængder" ikke havde tiden til at fortsætte som formand, og at "Københavnerne" for alt i verden ville fastholde formandskabet, så næstformanden fra Aalborg, Svend Aage Bechmann, ikke overtog formandsposten. Det lykkedes at skabe flertal for "Københavnerne".
Det mest tåbelige i det hele var, at vi stort set alle var født eller stammede fra Jylland. Både Hans Jørgen Hansen og Ole Haahr var begge præstesønner fra det jyske.

Tidsskriftet MATEMATIK

Hvordan gik det så med at få startet Tidsskriftet MATEMATIK?

Med hjælp fra "landskassen" og efter et besøg i direktoratet for folkeskolen i november 1972, var økonomien på plads. Daværende undervisningsinspektør skrev på stedet en check på kr. 6.000 til start af tidsskriftet. Den skulle blot hæves i nærmeste bank. Noget var nemmere dengang!

Men Matematiklærerforeningen for Aarhus og Omegn havde også haft en snak om et tidsskrift og ville gerne medvirke. De ønskede, at daværende matematikkonsulent i Aarhus Kommune, Viggo Hartz, som gerne ville stille sig til rådighed med sin store faglige indsigt, også kunne deltage. Så nu var vi fire i arbejdsgruppen, hvor kun to af os kendte hinanden godt.
Imidlertid fik Viggo Hartz og jeg mulighed for at mødes på Gl. Avernæs sammen med Ole Haahr, Hans Jørgen Hansen og foreningens næstformand, Svend Aage Bechmann fra Aalborg, til et møde om den kommende revision af Folkeskoleloven, der først blev vedtaget i 1975.
Viggo og jeg svingede fint sammen og blev venner for livet.

Den 6. december 1972 mødtes vi på Nygårds Skolen i Brøndby, hvor det endeligt blev besluttet af daværende landsformand Ole Haar og tidligere landsformand Hans Jørgen Hansen, sammen med redaktionen af MATEMATIK, Gert Nielsen, Viggo Hartz, Ulla Andersen og Jørgen Kongsted Olsen assisteret af forretningsfører Tulle Fenger, at første nummer af tidsskriftet skulle trykkes på Clemens trykkeriet i Aarhus og udsendes til landsforeningens medlemmer i marts 1973. For at sikre et fint layout fra starten og relevante og finurlige illustrationer blev der indgået aftale med en kollega fra min skole, Leif Jeppesen. Så nu var vi kørende.

Hvordan så det første nummer ud?
Fra starten var hvert blad på 32 sider, der udkom 8 gange om året for at kunne være nyheds- og foreningsformidlende.
Alt var i sort/hvidt bortset fra forsiden, som der lige præcis var råd til at bringe i farver.
Så var der en kolofonside, en redaktionel side, fire midtersider udformet så de straks kunne bruges af en kollega eller en vikar. En udfordrende side med Drillepinden, debatsider (som vi fra tid til anden selv sikrede spørgsmål og svar til!) for at gøre det inspirerende og levende, max seks sider annoncer og nyt fra den mødeaktivitet foreningen eller vi i redaktionen var en del af.

Hvor stort var jeres oplag?
Landsforeningen med dens otte kredse havde i 1973 ca. 1100 medlemmer, så vi fik trykt 1200 eksemplarer af det første nummer af MATEMATIK med en farve på forsiden. Ingen af os havde forestillet sig, at drøftelserne om en ny lov om folkeskolen og dens omtale i tidsskriftet og den efterspørgsel på vidensdeling, der var, ville sikre en så stor medlemstilgang, som det var tilfældet.
Vi måtte med det samme genoptrykke nr. 1 i yderligere 1200 eksemplarer. Dog kun i s/h.
En af årsagerne til det hurtigt voksende medlemstal, ud over redaktionens fantastiske hjælp til kollegerne om undervisning i matematik og konstant udveksling af idéer for alle, tænker jeg også var, at der i disse år skete så meget lovgivningsmæssigt i skolen, som MATEMATIK somme tider kunne bringe til torvs hurtigere end andre kilder på grund af et godt samarbejde med Undervisningsministeriet og dets fagkonsulenter.
Find fx via disse links her, hvad vi kunne bringe dele af i MATEMATIK i starten,

- **Lidt om matematik i skolen efter loven i 1975,**
  https://ncm.gu.se/pdf/namnaren/2328_83-84_2.pdf
- **Læreruddannelse før og nu**
  https://technucation.dk/fileadmin/www.technucation.dk/ATApdf.pdf
- **Læreruddannelsen efter loven af 1966**
  https://www.xn--betnkninger-c9a.dk/wp-content/uploads/2021/02/527.pdf
- **Se hvor meget folkeskolen har rykket sig siden 1950**
  https://www.dr.dk/nyheder/indland/tidslinje-se-hvor-meget-folkeskolen-har-rykket-sig-siden-1950

eller find dette og mere på hjemmesiden hos NCUM, **N**ationalt **C**enter for **U**dvikling af **M**atematikundervisning.

Blev du færdigt med det om oplagstallet?
Nej, men efterhånden som MATEMATIK blev kendt, og vi fik seminarierne/læreruddannelserne, de studerende og en række skoler som medlemmer eller abonnenter, var målet, at vi skulle trykke 5000 eksemplarer.
Det blev nået i 1998, men med kun ca. 4850 medlemmer i de forskellige kategorier. Siden er det desværre gået den anden vej, men MATEMATIK lever da heldigvis fortsat, selvom det er blevet mere akademisk.

Hvilken glæde tror du, lærerne har haft af MATEMATIK?
I 2004 undersøgte EVA tingenes tilstand i matematik på mellemtrinnet. Der var forsvindende få af matematiklærerne, der havde en linjefagsuddannelse. Det hjalp på det statistiske resultat, når skolerne skulle/måtte medinddrage de lærere i undersøgelsen, som havde arbejdet med matematik i 3 år. Altså fx 4., 5. og 6. klasse.
I undersøgelsen giver EVA udtryk for, at de af lærerne, der ikke havde linjefagsuddannelse, men som alvorligt påtog sig opgaven, i den grad kunne fortælle, at de havde hentet en uvurderlig hjælp til deres indsats i MATEMATIK. Da jeg læste det, blev jeg stolt på bladets og foreningens vegne.
Så blev et af mine mål og formålet med foreningsarbejdet indfriet.

Højdepunkter

Er der særlige højdepunkter, du vil nævne i forbindelse med dit arbejde med tidsskriftet og i foreningen?

Hanne, når du spørger ind til det, så bliver vi aldrig færdig med denne snak, for dem er der mange af. Det er vel også derfor, jeg er blevet ved i så mange år, så jeg, som den Benjamin jeg var, da jeg startede, nu er inde i en stime af farveller til gamle matematikvenner, der nu ikke er længere. Jeg var sådan ca. 10-20 år yngre end mine nye ”legekammerater”. Glæden er, at det heldigvis nu ser ud til, at der er nogen, der vil og kan overtage depecherne og bringe den gode sag videre.

Men for at svare på dit spørgsmål så er der rigtig mange højdepunkter, som jeg gerne gengiver summarisk. De vil formodentlig alle være højdepunkter både for mig, foreningen og for lærere/elever og måske endda forældre.

De helt store og afgørende ting er naturligvis de lovgivningsmæssige ændringer, der vedrører os alle og dermed også os som matematiklærere og vores undervisning.

- 1972: Forlængelse af undervisningspligten fra 7 til 9 år. Samtidig blev lørdagsundervisning afskaffet, og lektionerne blev forkortet fra 50 til 45 minutter.
- 1975-loven (Enhedsskolen): Reformen markerede overgangen til den moderne enhedsskole, hvor eleverne bliver undervist sammen i de samme klasser uden opdeling efter evner.
- 1993-loven: Med fokus på differentieret undervisning og et tættere samarbejde mellem skole og hjem. Begrebet "undervisningspligt" blev prioriteret over "skolepligt".
- 2014-reformen (Folkeskolereformen): Den mest omfattende nyere ændring, som indførte en længere og mere varieret skoledag, understøttende undervisning og mere bevægelse i hverdagen.
- 2026/2027 Vi afventer arbejdet med de nyeste lovændringer, der måske giver skolerne større frihedsgrader og fokuserer på at styrke god orden og ro i klasserne og en forenkling af læseplanerne.

Dette bringer jeg frem, fordi foreningens, tidsskriftets og forlagets indsatser ofte, for ikke at sige altid, har været bundet op på de radikale ændringer, der følger af politiske forhold, lovændringer eller tilsvarende.

Jo, men så lad mig så få et overblik, så jeg eventuelt kan stille uddybende spørgsmål.

1. **Første Sommerkursus 1973**

Det blev afholdt i Aalborg samme år som tidsskriftet udkom. Det var Svend Aage Bechmann, der var den store drivkraft, som samtidig sikrede en væsentlig donorstøtte.
Sommerkurset blev efterfølgende afholdt hvert år. I starten også som et efterårskursus på Skælskør Højskole på Sjælland.
De seneste år blev Sommerkurset afholdt på Brandbjerg Højskole ved Vejle.
I en længere årrække inviterede MATEMATIK de flittigste skribenter, som også ofte var oplægsholdere på Sommerkurset, til en hyggelig middag aften før Sommerkurset, som en ringe tak for artikelforfatternes indsat. Det gav god stemning og et uvurderligt sammenhold.

2. Forlaget bliver født

I 1977 fik vi af Peter Bollerslev, seminarielærer og redaktør ved Gyldendals Forlag, tilbudt en udgivelse kvit og frit, der var klar til tryk, men som Peter syntes bedst kunne udgives af os.
I den forbindelse havde jeg et par gode snakke med Peter om matematikundervisningen og dens udvikling. Vi i redaktionen troede stadig på, at vi med "bladet" kunne revolutionere matematikundervisningen i løbet af max 10 år. Peter sendte mig udklip i kopi af Folkeskolen, fra midt i 1920érne, hvor nogenlunde de samme debatter om matematik 50 år tidligere kunne genfindes. Han fik ret.
De efterfølgende år kom en række udgivelser som "Spil eller Spild" af Viggo Hartz, der blev genoptrykt i flere omgange, en serie af bøger af Børge Rasmussen med udgangspunkt i Fibonacci-tallene. Lidt vanskeligt tilgængelige for mange, men solgt på grund af fantastiske omslag, fotos og illustrationer af Leif Jeppesen.

3. Tidsskriftet og Forlaget "smelter" sammen til "MATEMATIK, Tidsskrift og Forlag "

Alt hvad foreningen producerede af input til matematik i skolen af større eller mindre udgivelser, eller som redaktionen besluttede sig for at sælge eller udgive fra 1977, sker nu gennem "**MATEMATIK**, Tidsskrift og Forlag ".

Det er fx

- Folkeskolens prøver, der er udgivet siden 1976.
- Den daværende Formelsamling, som vi overtog fra Kommunetryk udarbejdet af Allan Malmberg, professor på Lærerhøjskolen i Emdrup. Nu DPU!
- Salg af diverse lommeregnere (mest Texas og Dynnesen), der kunne understøtte, at vi sammen med UVM's fagkonsulenter i matematik fik gennemført, at lommeregneren blev tilladt til prøverne fra 1977 ved en kæmpeindsats af Lars Høj og mig, der måtte stå skoleret i både KL og i Undervisningsministeriet, før det faldt på plads.
- I 1982-1983 gennemførte redaktionen i et samarbejde med landsforeningen, men uden økonomisk støtte, et større projekt for at nå ud til alle om **glæden ved matematik**.
  I redaktionen havde vi fået den vilde ide, at vi ville skabe et aktivitetscenter eller nærmere et matematiklandskab, der kunne køres rundt i hele landet og dermed vise de gode sider ved matematik, udviklingen gennem tiden ved brug af griffel og nu lommeregner, ældre skolestuer i aktivitet med lærere og børn i datidens skoletøj, samt masser af oplysninger og aktiviteter for skolens elever i følge med deres lærere.
  Vi ville starte i rådhushallen på Københavns Rådhus.
  Det ville rådhusforvalteren og skoleborgmesteren godt være med til, hvis vi kunne vise dem, at vi kunne få det til at fungere på rådhuset i Aarhus.
  Det lykkedes at få det op at stå i Aarhus, hvorefter turen kom til København og langt de fleste af landets købstæder og deres skolevæsener.
  På Københavns Rådhus var der på en uge mere end 8.000 elever på besøg. Og alle andre steder gik det ligesådan. Pressen var heller ikke sent ude og viste masser af glade børn fra de forskellige udstillingssteder. Økonomisk var det noget af en udfordring, som det tog MATEMATIK, Tidsskrift og Forlag mere end 2 år at komme over. Men det var det hele værd!
- I 1992 var der igen kræfter til en større indsats. Efter to års forberedelse blev 2-binds udgivelsen "Matematik over alle grænser" lanceret til skolerne ved forudbestilling.

En større arbejdsgruppe på vel 16-20 forfattere kunne samles og glæde sig over, at der var bestilt og leveret mere end 1200 eksemplarer af udgivelsen, der dermed gav et rigtig godt overskud. Ikke mindst fordi der blev genoptrykt 400 eksemplarer til de skoler, der ikke havde fået bestilt i tide.
Måske findes materialet stadig på enkelte skoler?

- I 1996-97 udgav vi en lidt mindre udgivelse efter samme "opskrift", Matematik til tiden, der også blev taget god imod, og som igen sikrede sammenhængskraften i foreningen.
- Årtusindeskiftet nærmede sig, og vi måtte samtidig acceptere, at vi efterhånden manglede nye og kraftfulde instruktører til afholdelse af kurserne på Sommerkursus, Efterårskursus og i kredsenes kursusafvikling.
  Vi skulle have uddannet en ny gruppe af matematiklærere til at forestå kommende opgaver.
  Dertil blev projektet **Raketten** designet.
  Det blev til en tre-trinsraket betalt af midler fra UVM og gennemført af "Firebanden", Lene Christensen, Bent Dyrby, Marikka Andreasen og Gert Nielsen.
  Vi/foreningen fik arrangeret to indledende kursusrunder fredag-søndage på DLF´s daværende kursusejendom i Nyborg med fantastiske instruktører og engagerede deltagere som fx Klaus Fink og Kirsten "Søs" Spahn, der stadig er aktive.
  Tredje trin i raketten var, at deltagerne skulle vise, hvad de nu havde lært, ved at optræde som instruktører ved en indbudt konference i 2001 i Odense Congres Center.
  Der deltog mere end 200 kursister samt alle de "nyudklækkede instruktører". Så det blev en stor succes.
- I 2002 meldte UVM ud, at de gerne så initiativer, der blev startet i skolen, for at understøtte og undersøge en matematikundervisning støttet ved brug af PCér.
  Efter aftale med foreningen blev det også en opgave, som **MATEMATIK, Tidsskrift og Forlag** tog på sig, og en arbejdsgruppe med Lars Høj, Jørgen Korsgaard, Karsten Enggaard og mig påtog sig opgaven med Morten Misfeldt fra daværende DLH/DPU som vejleder.
  Opgaven blev efterfølgende på grund af diverse regler placeret i Børne- og Unge forvaltningen i Slagelse Kommune. Projektet omfattede seks 10. klasser i seks kommuner og deres lærere. Det blev en succes, som afsæt for foreningens og MATEMATIKs fortsatte arbejde med digitalisering.
- I 2004 var der en pulje fra UVM til rådighed på ca. 5 mio. kr. til at fortsætte arbejdet med en evt. digital lærebogsudgivelse i matematik.
  Arbejdsgruppen med Lars Høj, Jørgen Korsgaard, Karsten Enggaard og mig påtog sig også denne opgave. Der var på forhånd afsat 200.000 kr. til at beskrive projektet, hvilket vi gjorde i vores første samarbejde med @ventures.
  Projektet fik navnet **Matematikkens Univers** og indeholdt i første udgave også regne- og skriveværktøjet (Et CAS-værktøj) MatematiKan.
  Vi blev rådgivet om at udtage MatematiKan i konkurrencen, da Matematikkens Univers med MatematiKan indbygget blev for dyrt.
  Så det gjorde vi, men vandt alligevel ikke de 5 mio. kr. til vores store ærgrelse. De 200.000 kr. fik vi dog.
- Men i 2004 stod vi nu med et fint projekt, men manglede finansiering. Finansrådet, Vestas, Lego, DI, FDB og forskellige ministerier blev vores redning for, at vi kunne udvikle og formidle 9 scenarier til matematikundervisningen i 6.-10. klassetrin og 18 til mellemtrinnet og 1 til skolestarten gennem de næste mange år.
  Til arbejdet på mellemtrinnet, hvis tre første scenarier blev betalt af UVM, deltog mere end tyve matematiklærere.
  Marie Louise Brücker har sammen med Marikka Andreasen, Hanne Sørensen og Kirsten Haastrup gennem de senere år sikret en nødvendig opgradering i samarbejde med @ventures, specielt på mellemtrinnet.
- I 2007 måtte vi erkende, at det var svært at sælge Matematikkens Univers til skolerne. Skolerne manglede PCér og netværkskapacitet, og mange lærere var ikke klædt på til opgaven. Vi fandt

derfor på at binde det digitale og analoge sammen i form af at kreere en analog udgivelse med en digital.
Det skete ved at starte **Matematikkens Dag** i 2009, hvor Vestas scenariet i Matematikkens Univers dannede baggrunden for den første udgivelse til Matematikkens Dag. I bogen kan scenariet inddrages, som erstatning for at besøge en vindmølle og man kan løse opgaver ved hjælp af MatematiKan, eller man kan gøre, som man plejer.
Matematikkens Dag fungerer fortsat i bedste velgående og afholdes også i 2026.

- Det var også i den periode, vi fik udgivet Anker Tiedemanns serie Eventyrlig Matematik og blev opfattet som udfordrere til de store etablerede forlag ved at udgive lærebøgerne i serien ABACUS fra 0.-6. klassetrin af forfatterne Connie Nielsen og Elisabeth Tang redigeret af Marikka Andreasen og mig.
- Gruppen om MatematiKan og foreningen havde en stor tro til CAS-værktøjet, der da også blev approberet af Undervisningsministeriet, så det blev fortsat udviklet og vedligeholdt. Økonomisk hang det desværre kun sammen på grund af tre store donationer fra A.P. Møller Fonden. Foreningen har solgt projektet til de oprindelige udviklere, som fortsat udvikler og vedligeholder MatematiKan, samtidig med at de søger at sælge ideen uden for Danmark.

Nyt forlag som ApS og nye udfordringer

Gert, hvornår blev MATEMATIK, Tidsskrift og Forlag ændret til Forlaget MATEMATIK ApS og Tidsskriftet MATEMATIK?

Det skete i 2007 efter mange overvejelser, der gik på økonomisk sikkerhed for foreningen, tidsskiftet og for forlaget set i forhold til den digitale udvikling, som var noget svær at overskue, og hvor vi nok i nogen grad, set i bagklogskabens ulidelige klare lys, i nogle tilfælde har være vel tidligt på færde. Det giver erfaringer, men kan også koste os penge, som det har gjort med MatematiKan.

Men også gevinster, som da vi i stedet for at udarbejde en ny analog udgave af opgaver til de mundtlige prøver, som vi har gjort i foreningens regi tre gange tidligere, besluttede, at nu skulle vi gå digitalt til værks.
Resultatet blev til PRØV! MUNDTLIG, der blev til ved en stor fælles foreningsindsats på den måde, vi tidligere har arbejdet i foreningen. En kæmpe arbejdsindsats fra mange med et antal redaktører, der redigerer og gør tingene færdig. Senere blev det efterfulgt af PRØV! SKRIFTLIG i 2017 og PRØV! UDFORDRINGER i 2019. Det sidstnævnte betalt af UVM.

Hvad med fremtiden?

Gert, hvordan ser du på fremtidens matematikundervisning og betingelserne for lærere og elever?

- Som jeg tidligere har sagt, var det en glæde at se en række nye ansigter i det seneste Hovedstyrelsesmøde. Det gav mig troen på, at det nok skal lykkes. Men jeg tror også, at man er nødt til at se på selve den måde, vi har organiseret foreningen på. Skal der være kredse som nu, eller skal vi lægge os op ad den måde, som fx CVU'erne og læreruddannelserne er organiseret? Altså flere større enheder end vores kredse, som åbenbart har det lidt svært med at få tingene til at hænge sammen.

- På det faglige område håber jeg, at foreningen er stærk nok til at samle matematiklærere som tidligere, når for eksempel nye lærerplaner skal til at virke i 2027. Men nogen skal "klædes på" til arbejdet med at understøtte kollegerne, hvis foreningen skal have en rolle.

- Og så er det mit håb, at de stærke bånd, der blev dannet til det samlede matematikmiljø ved dannelsen af NCUM i 2020, kan fastholdes. Men det sker ikke af sig selv. Det kræver også

foreningens medvirken til at gøre opmærksom på NCUM i vores regi, og selvfølgelig lige så meget den anden vej, i forhold til de aftaler mellem os, der er indgået om fx koordination af hjemmesider og faglige konferencer. Det skal nok i fastere rammer, selvom alle har travlt.

- Den nationale Matematikvejlederdag, som vi i foreningen startede med støtte fra UVM i 2014 fulgt op af etableringen af Danmarks Matematikvejleder Netværk (DMN), håber jeg, I alle vil værne om og sikre for fremtiden. Det arbejde har været guld værd for alle matematikvejledere, men også for matematiklærerne i almindelighed.

Så selvom der "kommer nye koste", håber jeg, at I i foreningen sammen med de andre parter i DMN og NCUM viderefører intentionerne i den ånd, som Bent Lindhardt og jeg i fællesskab og med foreningens opbakning arbejdsmæssigt lagde i arbejdet gennem alle årene forud for, at det endelig blev en realitet med en National Matematikvejlederkonference, DMN og NCUM!

Held og lykke.
Gert